

CHARLES MORGAN: AZ ÜRES SZOBA. (Révai.)

Furcsa könyv Ch. Morgan könyve. A megfoghatóan, a titokzatos, a ki nem mondott szavak, a csak megérzésekre alapozott és mégis világosság események, ködszerű, de élővé varázsolt alakok birodalma a regény. Emiatt a szereplők is nehezebben mozognak, mint ha vastag ködben járnának,

Bizonytalanok kissé és nehézkesek. A titok azonban megoldódik Richard Cannock, az élete delén járó férfi és Venetia, a sejtésektől teli apjának Henry Rydelnek titkait hordozó és ez alatt szinte összeroskadó fiatal leány egymáshoz sodródik, az üres szoba élettel telik meg, az eszményített asszony, Venetia édesanyja, mint élő, súlyos valóság jelenik meg a színen, hogy sok lázadás után beletörjön, visszataláljon családjá szeretetébe.

A könyv, bár kétségtelen, hogy jó oldala is van, mégis meg kell mondanunk: nem olyan kiemelkedő írás, ami magyar nyelvre fordítását szükségessé tette volna. Ilyképpen a külföldi irodalom nagyobb részét át lehetne ültetni magyarra, ami — tekintve súlyos pápírinségünket — teljesen értelmetlen.

BARÍTZ KÁROLYNÉ

FAZEKAS TIBORC: ELŐSZÖR. (Versek. Kultúra-kiadás, Kecskemét.)

Egy most induló fiatal költő röpke zsöngéje a füzet, akinek tarisznyájában a kecskeméti kultúra egyik érdemes katonája előszó, vagy bevezető helyett, „fekete betűkből gyúrt pogácsát” helyezett útravalóul. Valamelyes kecskeméti hangulat árad ezeknek a tisztaszándékú verseknek jórészből, a legkecskeméti magából az elsőből, a „Költősors Kecskeméten” címűből.

A költői ér biztató csörgedezését nem szabad elvitatni a fiatal poétától, sem a verselési technika elég könnyed készségét, ami főleg muzsikáson pendülő daktilusaiban és a füzetzáró horatusi fordításban csillan meg.

A kétféle füzet 23 eredeti verset foglal magában és a tartalmi hűséghez is igazodó ódát.

A kétségtelen fejlődést meg lehet állapítani az első és utolsó versek közötti skálán s szeretnénk hinni, hogy legközelebb már érett és biztos-készségű költő hangján szól majd hozzánk.

MÁRKY IMRE

DUSSANE: EGY DEMOKRATIKUS SZÍNHÁZ. (A Comédie Française.) Fordította: Nagy Adorján. Az Országos Magyar Színművészeti Főiskola Könyvtára.

A magyar színházi szakirodalom sose volt valami bőséges. Ezen a téren még igen sok a pótolnivaló. Modern, színháztudományi alapon álló színház történetünk még nincs, csak ilyen irányú kezdeményezések. Egy magyar rendezőről se (Molnár György, Paulay Éde, Hevesi Sándor) jelent még meg alapos, kimerítő tanulmány. A külföldi szakirodalom igen sok értékes műve nem jelent még meg magyar fordításban, (Hogy csak néhányat említsünk: E. G. Craig: De l'art de théâtre; J. Bab: Weltgeschichte des Theaters; Sztanivlavszki: Othello rendezőpéldánya, stb.)

Ebből a szempontból nagy jelentőségű az a munka, amit a felszabadulás óta az Országos Magyar Színművészeti Főiskola végzett. Eddig hét kis füzete jelent meg, amelyek az elmélet és a gyakorlat helyes arányában, a magyar problémák feltárásával és a külföldi szakirodalom fordításával igyekeznek a hiányon segíteni.

A Comédie Française története nem csak azért kell, hogy érdekeljen bennünket, mert a világ egyik legrégebb állami nemzeti színháza, hanem azért is, mert szervezete már a legrégebb időktől kezdve demokratikus, úgyszólván szövetségi alapon nyugodott.

A tanulmány szerzője Dussane asszony, maga is a Comédie színésznője, nagy tárgyismerettel és szeretettel dolgozta fel a Comédie történetét. Színes, érdekes, lebilincselő előadásában szinte megelevenedik előttünk a Comédie Française szervezete, küzdelmei. Sorra elvonulnak előttünk nagy színészei és előadásai. A Comédie Française története egy adag francia kultúrtörténet is. Mindenképpen szórakoztató és tanulságos olvasmány.

KÁLMÁN LÁSZLÓ

KAVERIN: A MŰVÉS Z ISMERETLEN. (Új Magyar Könyvkiadó.)

Minden forradalomnál vannak nemcsak lemaradó, lépést tévesztő tömegek, — makacsul, sokszor megmagyarázhatatlan idegenkedéssel nézven azi a folyamatot, amelynek építő részeseivé kellene válniok, — hanem túlzók is, akik az újításokban képtelenek állni kiáltani, megszállott harcosként harcolnak